

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-103/14

Bronius Jakutis

a

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

v.

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos a Liauvos valstybė

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus apygardos administracinis teismas)

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 7 odst. 1, čl. 10 odst. 1, článek 121 a čl. 132 odst. 2 — Prováděcí akty k tomuto nařízení — Platnost s ohledem na Smlouvu o FEU, Akt o přistoupení z roku 2003, jakož i zásady zákazu diskriminace, právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a řádné správy — Modulace přímých plateb poskytovaných zemědělcům — Snížení částek — Úroveň přímých plateb použitelná v členských státech Evropského společenství ve složení ke dni 30. dubna 2004 a v členských státech, které k němu přistoupily dne 1. května 2004 — Nezveřejnění a chybějící odůvodnění“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. listopadu 2015

1. *Právo Evropské unie — Výklad — Metody — Doslovný, systematický a teleologický výklad*
(Nařízení Rady č. 73/2009, články 10 a 121 a čl. 132 odst. 2)
2. *Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režimy přímých podpor — Společná pravidla — Modulace přímých plateb poskytovaných zemědělcům v členských státech, které přistoupily k Evropské unii v roce 2004 — Snížení doplňkových vnitrostátních přímých plateb — Úroveň přímých plateb použitelné ve starých a v nových členských státech — Prováděcí pravidla*
(Akt o přistoupení z roku 2003; nařízení Rady č. 73/2009, čl. 7 odst. 1, čl. 10 odst. 1 a článek 121)
3. *Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režimy přímých podpor — Společná pravidla — Modulace přímých plateb poskytovaných zemědělcům v členských státech, které přistoupily k Evropské unii v roce 2004 — Snížení doplňkových vnitrostátních přímých plateb — Povinnost Komise respektovat souběžnost mezi modulací přímých plateb a modulací doplňkových vnitrostátních přímých plateb — Rozsah*

[Akt o přistoupení z roku 2003, příloha II, kapitola 6 část A bod 27 písm. b); nařízení Rady č. 1259/1999, článek 1c, a č. 73/2009, bod 17 odůvodnění a čl. 7 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 132 odst. 2 a 5 až 8]

4. *Právo Evropské unie — Výklad — Vícejazyčné texty — Jednotný výklad — Rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi — Zohlednění celkové systematiky a účelu právní úpravy*

(Nařízení Rady č. 1259/1999, čl. 1c odst. 2)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 52, 93)

2. Článek 7 odst. 1, čl. 10 odst. 1 a článek 121 nařízení č. 73/2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, musí být vykládány v tom smyslu, že formulace „úroveň přímých plateb v jiných než nových členských státech“ musí být chápána v tom smyslu, že uvedená úroveň se v roce 2012 rovnala 90 % úrovně veškerých přímých plateb, a formulace „úroveň přímých plateb v nových členských státech“ musí být chápána v tom smyslu, že tato úroveň byla v roce 2012 rovna úrovni v členských státech Evropského společenství ve složení ke dni 30. dubna 2004. Odkaz na úroveň přímých plateb v jiných než nových členských státech, uvedený v člancích 10 a 121 nařízení č. 73/2009, byl vložen do unijního práva Aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, za účelem úpravy postupného zavádění přímých plateb v nových členských státech. Vzhledem k tomu, že vztah mezi příslušnými úrovněmi přímých plateb v obou skupinách členských států vyplývá z uvedeného Aktu o přistoupení, a tudíž z ustanovení primárního práva, musí být při výkladu nařízení č. 73/2009 považován za daný v rozsahu, v němž toto nařízení odráží ustanovení uvedená v příloze II uvedeného Aktu o přistoupení.

Za těchto okolností nelze přijmout argumentaci, jejímž cílem je zpochybnit ekvivalenci, ve smyslu článku 10 nařízení č. 73/2009, úrovní přímých plateb v jiných než nových členských státech a v nových členských státech z důvodu, že nepoužitelnost modulace na přímé platby nižší než 5 000 eur vede k tomu, že výše přímých plateb vyplácených v roce 2012 v jiných než nových členských státech navzdory modulaci o 10 % ve skutečnosti překračuje úroveň 90 % veškerých přímých plateb, což je úroveň formálně dosažená v nových členských státech. Vzhledem k tomu, že úroveň přímých plateb použitelná před modulací je 100 % bez ohledu na částky skutečně vyplácené v jednotlivých členských státech, celkovou modulaci o 10 % podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 73/2009 je totiž nutno považovat za snížení ve smyslu čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, ke kterému je třeba přihlídnout při konstatování ekvivalence použitelných úrovní přímých plateb. Naproti tomu zohlednění nominálních důsledků těchto výpočtů by vyvolalo, vedle otázky počtu zemědělců pobírajících méně než 5 000 eur v jiných než nových členských státech a v nových členských státech, otázku značného rozdílu ve výši příslušných přímých plateb na hektar a znemožnilo by to absolutní srovnání úrovní plateb vyplácených v obou těchto skupinách členských států. Volba abstraktního kritéria použitelné úrovně přímých plateb přitom může takovým úvahám zabránit.

(viz body 53, 59–63, výrok 1)

3. Pokud jde o doplňkové vnitrostátní přímé platby, jež lze poskytovat v nových členských státech, které přistoupily k Evropské unii v roce 2004, v rámci režimu jednotné platby na plochu, zmocnění ze strany Komise, kterým je poskytnutí uvedených plateb podle čl. 132 odst. 6 nařízení č. 73/2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, podmíněno, závisí na konkrétním a pečlivém přezkumu dotčených plateb, přičemž fáze tohoto přezkumu byly uvedeny již v článku 1c, který byl bodem 27 písm. b) části A kapitoly 6 přílohy II Aktu o podmínkách přistoupení uvedených nových členských států k Evropské unii vložen do nařízení č. 1259/1999, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky.

Třebaže se totiž jak uvedený článek 1c, tak čl. 132 odst. 2 nařízení č. 73/2009 v zásadě vztahují na všechny tyto nové členské státy, z odstavce 4 každého z těchto článků vyplývá, že nový členský stát, který používá režim jednotné platby na plochu, může za podmínek uvedených v odstavcích 5 až 8 obou z uvedených článků poskytovat doplňkovou vnitrostátní přímou podporu. V souladu s legitimním důvodem uplatňovat od roku 2012 režim modulace v nových členských státech, a to i v souvislosti s doplňkovými vnitrostátními přímými platbami, jak plyne z bodu 17 odůvodnění nařízení č. 73/2009, je třeba přizpůsobit mechanismus snížení kumulované částky přímých plateb ze strany Unie a doplňkových vnitrostátních přímých plateb mechanismu modulace pouze přímých plateb ze strany Unie. Pokud jde o uvedenou kumulovanou částku, musí být snížení zohledněna pouze tehdy, pokud se modulace vztahuje na přímé platby ze strany Unie. V rozsahu, v němž se podle čl. 10 odst. 2 nařízení č. 73/2009 modulace nevztahuje na platby do 300 000 eur, nesmí se snížení dotknout ani doplňkových vnitrostátních přímých plateb.

Vzhledem k tomu, že čl. 7 odst. 1 nařízení č. 73/2009 se v členských státech, které přistoupily v Evropské unii v roce 2004, nepoužije, je použitelný pouze čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení, a uplatní se tedy pouze snížení o 4 procentní body pro částky přesahující 300 000 eur. Rozhodnutí Komise, které nerespektovalo souběžnost mezi modulací přímých plateb a modulací doplňkových vnitrostátních přímých plateb, když vyžadovalo uplatnění modulace za rok 2012 vůči zemědělcům, v jejichž případě činí celková výše vnitrostátních přímých plateb a přímých plateb ze strany Unie 5 000 eur až 300 000 eur, tedy musí být prohlášeno za neplatné.

(viz body 81–87, výrok 2)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 103)